

طی حکمی از سوی رئیس جمهور

محسن رضایی دبیر شورای عالی امنیت ملی شد

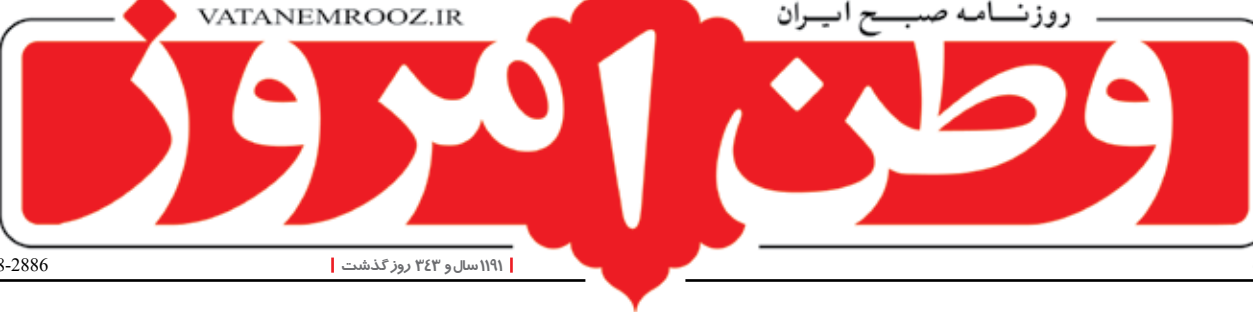
با حکم رهبر انقلاب، محمدباقر ذوالقدر مشاور سیاسی رهبری شد

همین صفحه

دوشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۵ | ۲۶ صفر ۱۴۴۸ | ۲۰ آگوست ۲۰۲۴ | سال هجدهم | شماره ۴۶۸۲ | صفحه ۱۰ هزار تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

نگاهی به پوشش «پرچمدار ایران» و تبدیل پرچم به نماد همبستگی ملی پس از جنگ رمضان

ترانه سهرنگ مقاومت

صفحه ۴

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4682 | MON.AUG.10, 2026 | ISSN:2008-2886

۱۹۹۱ سال و ۳۴۳ روز گذشت |

چرا پیمان مکه بیش از آنکه نشان از باز آرایي جديد در منطقه باشد بیانگر وضعیت حاد امنیتی عربستان است

باعث شد در اولین گام، عربستان از یکن بخواد رابطه مجدد این کشور با ایران را برقرار کند. تفاوت ایران و سعودی این است که تهران تحولات را در منطقه رقم می‌زند اما ریاض فقط تلاش کرده سیاست‌های خود را با تحولات ژئوپلیتیک همسو کند.

اگرچه مقامات دولت اردوغان و طرف پاکستانی تصریح کرده‌اند این ائتلاف علیه ایران نیست اما اعضای پیمان مکه به‌خصوص ترکیه و عربستان به‌خوبی می‌دانند پیروزی ایران در جنگ با آمریکا و واقعیات ۲ سال گذشته و اخیر در منطقه آنها را فریز خواهد کرد. بنابراین تلاش می‌کنند باایزرا اقتصادی ریاض و مزایای همکاری آنکارا و اسلام‌آباد با تهران، در برخی زمینه‌ها نظر ایران را در موضوعاتی مثل یمن تعدیل کنند.

■ از واگرایی به همگرایی

رابطه ترکیه و عربستان در طول تاریخ از فراز و نشیب زیادی برخوردار بوده که البته کفه ترازو بیشتر به سمت نشیب بوده است. توافق مکه از یک جنبه، معنای «یکپوئیک» داشت. بن سلمان جایی بارادوغان پیمان بست که خاندان سعود در طول جنگ عثمانی-عربستان در قرن نوزدهم رقبای محلی را شکست دادند و کنترل شهرهای مقدس مکه و مدینه را به دست گرفتند. در تمام تحولات منطقه، ریاض و آنکارا کمتر در یک سمت قرار داشته‌اند، رابطه‌ای که پس از بهار عربی در سال ۲۰۱۰ جای خود را به اختلافات بسیار عمیق تری داد. در مصر، ترکیه از محمد مرسی حمایت کرد و به‌شدت با کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ به رهبری عبدالفتاح سیسی، دوست و متحد ریاض، مخالفت کرد. سال ۲۰۱۷ زمانی که سعودی (در کنار امارات، بحرین و مصر) قطر را به اتهام دخالت در امور کشورهای منطقه و حمایت از تروریسم محاصره کرد، ترکیه در کنار دوحه قرار گرفت.

در لیبی هم پس از چندپارگی قدرت در پی انقلاب ۲۰۱۱، آنکارا از دولت به رسمیت شناخته‌شده بین‌المللی در طرابلس حمایت کرد، در حالی که ریاض در ابتدا خود را با خلیفه حفتر، جنگ‌سالار مستقر در شرق متحد کرد. با این همه، جنگ لفظی بین ریاض و آنکارا در اوایل سال ۲۰۱۸ به اوج رسید، زمانی که بن سلمان گفت ترکیه در کنار ایران و گروه‌های مذهبی افراطی بخشی از «مثلث شر» است.

ریاض و آنکارا با این پس‌زمینه حالا در قاب امنیتی منطقه کنار هم قرار گرفته‌اند؛ همگرایی‌ای که در عرصه عمل و قرار گرفتن در بوته آزمایش، عیار آن مشخص خواهد شد.

تحولات پساهفتم اکتبر و ۲ جنگ ایران و البته حمله شوکه‌کننده رژیم اشغالگر به دوحه، نگرش جدیدی بر بازیگران منطقه حاکم کرد. از این منظر ائتلاف شبه‌ناتویی ریاض-آنکارا-اسلام‌آباد نوعی همگرایی منطقه‌ای و سنت «امنیت جمعی» است. هراس از سیاست‌های تهاجمی و توسعه‌طلبانه رژیم، بیش از همه برای ریاض و تا حدی برای آنکارا، حساسیت‌برانگیز شده، چون این ۲ واحد سیاسی با وجود داعیه‌دار بودن رهبری سیاسی در